

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

S. Gertruda Abbatissa, & Prophetissa. cap. LXXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

dabant, & diuersarum questionum solutiones querebant. Obiit tandem sanctitatis, & Prophetiae spiritu clara, anno Domini 1180. ætatis suæ 82. die 15. Calend. Octob. & pro meritis in Sanctorum numerum relata est. *Theodoricus Abbas in eius uita apud Surium Tomo 5. Tit. de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 119. & lib. 3. c. 334. & alij innumeri.*

S. GERTRUDA ABBATISSA:

Et Profetissa,

quæ

Spiritu magno uidit ultima, Eccles. 48.

Cap. LXXXIX.

VARTVS qui ex huius Rami superioribus fructus pullular sanctimonialis imagine, cuius sinistra libro recluso repletur, Sanctam Gertrudem representat. Hæc natione Germana, nobilib. natalibus, Pater enim eius Hakebornensis Dominus fuisse perhibetur, à prima ætate uitam monasticam elegit in cœnobio Rodardes dorffensi, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Hirsaugiensis reformatæ Cluniacensis, in quo ob uitæ meritum immaculatæ, in matrem, & Abbatissam, an. 1251. electa, sequenti ad monasterium Helstæ (quo loci monasteriū Rodardesdorffense translatum est) ubi soror eius Mechtildis sanctimonialē agebat, transmigrans, eximie sanctitatis perfectione Deo familiariter cōiuncta, & cœlestibus reuelationibus assueta, ex instinctu Spiritus sancti, à quo fuerat edocta, magno Ecclesiæ fructu, piarumq; mentium salute, & consolatione, composuit nonnullos libros, qui Latinitate donati sunt à F. Ioanne Lanspergio Carthusiano, simul cum exercitiis spiritualibus eiusdem: Primus est,

De uita S. Gertrudis, siue, Insinuationum diuinæ pietatis, libri quinque: qui excusi sunt Louanii, in 8. annus tamen impressionis è mente iam excidit: translatisq; postea in Italicum sermonem per Vincentium Buondi, impressi sunt Venetiis apud Iolitos, 1588. in 4.

Exercitiorum spiritualium eiusdem, lib. 1. excusus est cum præcedentibus apud Iolitos.

Defunctam deinde anno Christi 1290. in prædicto cœnobio, miracula, quæ ad sepulchrum eius sunt creberrima, quanti apud Deum meriti fuerit manifestant.

ANNO

Additio secunda ad Tritemium, de script. eccles. Genealogia aliam Germanicæ, & vita eiusdem libris suis preposita, a Ioanne Lanspergo composita, huius Virginis meminerunt. Ex his autem Genealogus germanicis, quæ tardè satis ad nos pervenerunt, Arbore iam fere ad finem perducta, & sanguinis nobilitatem, & dignitatis Abbatialis gradum, huius sanctæ Virginis cognovimus: quæ cum antea nobis esset neglecta, causam dederunt cur similis dignitatis Symbolo, Pædo scilicet pastorali, careat.

S. M E C T I L D I S:

Sanctimonialis, & Prophetissa:

quæ

Ostendit futura, & abscondita, antequam evenirent.

Eccles. 48. Cap. X C.

ON minori sanctitate resplenduit ea, quæ in huius Rami extremis in sanctimonialis habitu crescere cernitur, sancta, videlicet Mechtildis, præfata S. Gertrudis soror, non tantum carnis, sed & spiritus, & professione: vitam namque monasticam in monasterio Helffæ, in Eislobio oppido

Comitatus Mansfeldensis, sub Divi Patri Benedicti institutis, & congregatione reformata Cluniacensi, ab ipsa sua infantia professæ, & spiritus, qui sororem suam repleuerat, particeps effecta, quo edocta, & familiari amicitia sponso suo Cœlesti unita, divinisq; revelationibus clara, librum edidit suarum Revelationum spiritualis gratiæ Divinæ dulcedinis multo abunde plenum, sub titulo

De spiritali gratia, & revelatione: Qui aliquoties cum in Germania, tum in Belgio latinus excusus, & præcipue Parisiensi, in fol. & Venetian. 1558. paucis ab hinc annis etiam Italicè loqui incipit, & Longobardus factus impressus est Mantuæ sub tutela Serenissimæ Ducissæ Leonoræ Austriacæ. Et item Venet. apud Iulios anno 1589. in 4. Obiit tandem miraculis, & sanctitate, ac Prophetia spiritu clara, anno Domini circiter 1300. Auctores idem quibus Gertrude citantur.